

Den næste Ændring, der fandt Sted, finder vi i Loven af 28. Juni 1920, altsaa den Lov, som er gældende i Øjeblikket. Heri bestemmes, at Understøttelsen tilstaaes og udbetales af den kommunale Hjælpekasse i den Kommune, hvori vedkommende Fisker har fast Bopæl. Jeg vil tillade mig at sige, at en daarligere Lovbestemmelse kan vanskelig tænkes; thi i Virkeligheden er det jo slet ikke Hjælpekasserne, der afgør Sagen. Hjælpekassebestyrelserne ser i Regelen med lidt mere Forstaaelse paa Understøttelsesspørgsmaalene end Sogneraadene, men i Realiteten bliver det Sogneraadene, som kommer til at afgøre, hvorvidt de arbejdsløse Fiskere skal have Understøttelse eller ej. Thi det nytter jo lidet, at Hjælpekassen bevilger Understøttelser til Fiskerne, naar man ikke raader over Midlerne. Midlerne til Understøttelserne skal den have fra Sogneraadene, der saaledes bliver dem, der faktisk afgør, hvorvidt der overhovedet skal udbetales nogen Understøttelse.

Jeg kender en Kommune i Nærheden af min Valgkreds — en Kommune, som ligger i den Valgkreds, der repræsenteres af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), som allerede en Gang tidligere har haft den vanskelige Opgave at forsvare et af de Sogneraad, som er blevet kritiseret her i Tinget —, hvor Hjælpekassebestyrelsen vedtog at bevilge Understøttelser til samtlige de arbejdsløse Fiskere. Men det viser sig, at samtlige Andragender gik til Sogneraadet og blev behandlet som Andragender der, hvad Sogneraadet var ganske uberettiget til. Det er ganske ulovligt, at Sogneraadet behandler de enkelte Andragender, men det gjorde det her og forkastede dem alle sammen. Dette Sogneraad bestaar udelukkende af moderate og radikale Venstrømænd, der her i skøn Forening vedtog, at der ikke skulde udbetales nogen Understøttelse til de arbejdsløse Fiskere. Det kan ikke forbavne, naar man erfarer, at Formanden for samme Sogneraad for nogen Tid siden anviste en husvild Familie Ophold i Ligkapellet, fordi man ikke mente at have noget andet Sted, hvad man for øvrigt havde, og hvor der ogsaa til sidst blev anvist Familien Plads. Men dette er betegnende for den Maade, hvorpaa dette Sogneraad opfatter sin Gerning, naar Talen er om nødstedte Mennesker. Lige saa vel som man kan anvise en husvild Familie med Børn Ophold i Ligkapellet, kan man nægte Understøttelse til samtlige arbejdsløse Fiskere, men de arbejdsløse Fiskere forstaaer ikke dette, naar de ser, at samtlige Fi-

skere, der i Nabokommunen andrager om Understøttelse, faar saadan bevilget, endskønt deres Forhold virkelig ikke i nogen Henseende adskiller sig fra deres egne. Jeg hævder derfor, at denne Lovbestemmelse er den daarligste, der endnu er ført igennem med Hensyn til Behandling af Andragender fra arbejdsløse Fiskere; den er i Virkeligheden fuldstændig forvirrende, fordi Sogneraadene har den Opfattelse, at det er dem, der skal sidde og revidere Hjælpekassens Arbejde med Hensyn til, hvorvidt den enkelte Fisker skal have Understøttelse eller ej; Hjælpekassens Virksomhed i dette Spørgsmaal er i Virkeligheden ganske betydningsløs, naar Sogneraadene alene bestemmer, hvorvidt der skal bevilges Midler til Understøttelsernes Udbetaling eller ej. Jeg vil henstille, hvis denne Lov kommer til Revision igen her i Tinget, at Bestemmelsen om, at det er Hjælpekasserne, som i Virkeligheden skal udbetale Understøttelserne, bliver ændret saaledes, at Fiskerne atter selv faar Indfyldelse paa, hvorvidt de Fiskere, der andrager om Understøttelse, er værdige og trængende til en saadan Understøttelse eller ej. Som Loven virker i Øjeblikket, faar den efter min Opfattelse kun en eneste Virkning udover den, at en Del Fiskere ingen Understøttelse faar, og den Virkning vil vise sig ved Sogneraadvalgene til Foraaret, naar Fiskerne, belærte af den Maade, hvorpaa de er blevet behandlet af Sogneraadene omkring i Landet, ikke længere stemmer til den Side, de hidtil har gjort, og vælger moderate eller radikale Venstrømænd, men stemmer paa dem, der ønsker at give dem fuld Retfærdighed paa dette som paa andre Omraader, nemlig Socialdemokraterne.

A. M. Hansen: Jeg kan glæde de tilstedeværende af dette Tings Medlemmer med, at jeg skal fatte mig meget kort. Jeg vil gerne rette en Henvendelse til den højtærede Undervisningsminister. Som bekendt sendes der hvert Aar Indberetning til Ministeriet fra samtlige Skoler i Danmark. Paa de dertil indrettede Skemaer kræves der ogsaa af Skolekommissionen, hvilket jo for Landdistrikternes Vedkommende vil sige Sognepræsten, at der skal afgives en Erklæring om Skolernes Standpunkt, om der er Fremgang eller Tilbagegang. Her skal vedkommende Sognepræst altsaa udtale sin Dom over Lærerens Arbejde. Under de Forhold, hvori vi befinder os, med det nuværende Tilsyn, er der intet at sige hertil; det er